

“अधिकाश्चेतुःषष्टिर्न्यूना द्वादश ताः कलाः ।
यताभ्यो नाधिकाः कार्या न्यूनाऽपि न पण्डितैः”

तत्र तावच्चण्डतकलिका द्विधा । नखो विशिख-
स्वेति भेदात् । तत्र रणादि-विंशतिभेदस्य नखस्येह
वर्जितादयो नव भेदा गृहीताः ।

“वर्द्धितं वीरभद्रस्य समग्रोऽच्युत उत्पलम् ।
तुरङ्गः श्रीगुणरतिर्लथा मातङ्गखेलितम् ।
तिलकस्वेति कलिका नखस्येहोदिता नव” इत्युक्तेः ॥

अथ विशिखः । पद्मकुन्दचम्पकवज्रलभेदात् पञ्च-
विधः । तेषादिभ्यं पद्मं पङ्केरुहसितकण्ठापाख्यले-
न्दीवराखण्डाभोरुहकङ्कारभेदात् षड्विधम् ।
अन्तिमं वकुलन्तु भासुरमङ्गलभेदात् द्विविधमित्ये-
कादशभेदो विशिखः ।

“पङ्केरुहं सितकण्ठं तथा पाण्डुत्पलं परम् ।
इन्दीवराखण्डाभोरे कङ्कारश्चेति षड्विधम् ॥
ईषद्वेदेन कथितं पद्ममेव मनोविभिः ।

चम्पकं वज्रलं कुन्दं वकुलं द्विविधं तथा” ॥

इति पञ्चविधस्यापि विशिखस्येष्टसङ्ख्याका इत्युक्तेः ।
एवं चण्डतकलिका विंशतिधा गृहीताः ॥ * ॥

अथ पञ्चधा द्विगादिगणतकलिका कलिका मञ्जरी-
त्यभिहिता क्रमात् कोरकगुच्छकसंफुल्लकुसुम-
गन्धार्या । तस्याश्चात्र कोरकगुच्छकुसुमानि
गृहीतानि । कोरको गुच्छकुसुममञ्जरी चित्रविधा च
त्वित्युक्तेः । त्रिभङ्गी कलिका तु शिखरिण्यादि-
पूर्वा सोढा । तस्याश्चात्र दण्डकपूर्वा विदग्धपूर्वा
च गृहीता । दण्डकाख्या विदग्धाख्या त्रिभङ्गीह
द्विधा मतेत्युक्तेः ॥ * ॥ अथ मिश्रकलिका तु
कलिकागद्यसंस्कृता सप्तविभक्तिका वा । अक्ष-
मयी सर्वलघ्वी चेति द्विभेदा केवला चेत्यष्टौ ।
तदेवं षड्भ्यो महाकलिकाभ्यो ष्ठाविंशतिरिह
कलिका गृहीताः । रणादय एकादश नखभेदाः ।
संफुल्लगन्धौ मञ्जरीभेदौ । शिखरिण्यादयः त्रिभ-
ङ्गीभेदा मध्यकलिका च त्र्यङ्गाश्चैतानाधिक्यविर-
हात् । इति रूपगोखामिह्वतगोविन्दविरुदावली-
भाष्ये नखदेवविद्याभूषणः ॥ (इन्दीभेदः । यदुक्तं
उत्तरलाकरे ४ अध्याये ।

“प्रथमपरचरणसमुत्थं
अयति स यदि लक्ष्म ।

इतरदितरगदितमपि यदि च तृर्थम्
चरणयुगलकमविकृतमपरमिति कलिका सा” ॥

कला । यथोक्तं सिद्धान्तशिरोमणौ ।

“तन्मन्ते कलिका यस्मात्तस्मात्तस्थियः स्मृताः” ॥
कलिकापूर्व, स्त्री, (कलिकया अंशेन जन्यं अपूर्व-
व्यष्टम् ।) अङ्गप्रधानान्यतरवज्रकर्मसाध्यसर्गा-
दिफलजनकापूर्वत्वस्यो तत्तत्प्रत्येककर्मजन्यमदृ-
ष्टम् । इति स्मृतिः ॥

कलिकारः, पुं, (कलिं चिचिकुचीतिशब्देन कलहं
करोतीति । कलि + कृ + क् + अण् ।) धूमाटपत्नी ।
पीतमस्तकपत्नी । (कलिं खदेहस्यकण्टकैरनिष्टं
करोतीति ।) पूतिकरः । इति मेदिनी ।

कलिकारकः, पुं, (कलिं कण्टकैरनिष्टं करोति ।
कलि + कृ + क् + अण् ।) पूतिकरः । कौटा-

करङ्ग नाटाकरङ्ग इति च भाषा । इत्यमरः । २ ।
४ । ४८ ॥ (कलिं कलहं कारयति । कलि + कृ +
णिच् + एवञ् ।) नारदसुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥

कलिकारी, स्त्री, (कलिं गर्भपाताद्यनिष्टं करोतीति ।
कलि + कृ + क् + अण् ।) जातिलाव् डीप् । उप-
विषभेदः । विषलाङ्गनीया इति भाषा । तत्प-
र्यायः । लाङ्गनी २ हजिनी ३ गर्भपातनी ४
दीप्ता ५ विशल्या ६ अग्निमुखी ७ हज्जी ८ नक्ता
९ इन्द्रपुष्पिका १० विद्युज्ज्वाला ११ अग्निजिह्वा
१२ व्रणहृत् १३ पुष्पसौरभा १४ खण्डपुष्पा
१५ वक्रशिखा १६ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । कफघातनाशित्वम् । गर्भान्तःशल्बनि-
ष्कामकारित्वम् । परमसारित्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कलिङ्ग, स्त्री, (कलि + गम् + ड ।) निपातनात्
साधुः ।) इन्द्रयवम् । इत्यमरः । २ । ४ । ६७ ॥

कलिङ्गः, पुं, (कलिं पूतिगन्धादिकं गच्छति प्राप्नोति
कलि + गम् + ड ।) निपातनात् साधुः ।) पूतिक-
रजलः । (के मस्तके लिङ्गं पीतादिचिह्नमस्य ।)
धूमाटपत्नी । देशविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥
(खनामख्यातो नृपतिविशेषः । अस्य नामानुसारे-
णैव कलिङ्ग इति देशाख्या जाता । यदुक्तं महा-
भारते । १ । १०४ । ४६, ५० ।

“अङ्गो वज्रः कलिङ्गश्च पुण्ड्रः सञ्ज्ञश्च ते सुताः ।
तेषां देशाः समाख्याताः खनामप्रथिता भुवि ॥
अङ्गस्याङ्गोऽभवदेशो वज्रो वज्रस्य च स्मृतः ।
कलिङ्गविधयश्चैव कलिङ्गस्य च स स्मृतः” ॥
मेदिनीमते जलपदार्थे पुं भूम्नि । (यदुक्तं तत्रैव
गजिके ३३ ।

“कलिङ्गः पूतिकरजे धूमाटे भूम्नि नीलति” ॥
अस्य प्रमाणं यथा, गोः रामायणे । ४ । ४० । २१ ।
“ततः शकपुलिन्दंश्च कलिङ्गांश्चैव मार्गतः” ॥
तद्देशवासिमानवादयः । यथा, महाभारते । ३ ।
११४ । ३ ।

“ततः समुद्रतीरेण जगाम वज्रधाधिपः ।
आहूतः संहितो वीरः कलिङ्गान् प्रति भारत” ॥
कुटजलः । (अस्यपर्यायो यथा भावप्रकाशे
पूर्वखण्डे १ भागे ।

“उक्तं कुटजवीजन्तु यवमिन्द्रयवन्तथा ।
कलिङ्गश्चापिकलिङ्गं तथा भद्रयवा अपि” ॥
इन्द्रयवशब्देऽस्य गुणावली ज्ञेया ॥

यवहारो यत्र तद्वयथा ।
“विषं ह्यागमयः सिद्धं सितामोचरसान्वितम् ।
कलिङ्गचूर्णसंयुक्तं रक्तातीसारनाशनम्” ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिसंयहेऽतीसारधिकारे ॥
शिरीषलः । ज्वललः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कलिङ्गकः, पुं, (कलिङ्ग + संज्ञायां कन् ।) कलिङ्ग
इव कायति वा । कै + कः ।) इन्द्रयवम् । इति
रत्नमाणा ॥ (यथा, वैद्यकचक्रपाणिसंयहे ज्वरा-
धिकारे ।

“कलिङ्गकाः पटोलस्य पाठा कटुकरोहिणी” ॥
कलिङ्गा, स्त्री, (कं सुखं लिङ्गतीति । क + लिङ्ग

अच् टाप् ।) नितम्बिनी । महिषा । इति मेदिनी
करहेमचन्द्रौ ॥ त्रिलत् । इति शब्दचन्द्रिका ।
तेजडि इति भाषा ॥

कलिङ्गः, पुं, (कं वातं लज्जति तिरस्कारोति रोधने-
नेति यावत् । क + लज्जि भर्त्तने + “कर्मण्यम्”
३ । २ । १ । इति अण् ।) निपातनात् साधुः ।)
कटः । इति हेमचन्द्रः ॥ चाँच् दरमा इत्यादि
भाषा ॥

कलितं, त्रि, (कल् + कर्मणि क्त ।) विदितम् ।
आप्तम् । इति मेदिनी ॥ भेदितम् । गणितम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ छतम् यथा,—
“करकलितकपालः कुण्डलो दण्डपाणिः” । इति
भैरवध्यानम् ॥

(प्राप्तः । यथा आर्यासप्तशती ३५५ ।
“विशिख इव कलितकर्मः प्रविशति हृदं न
निःसरति” ॥ भावे + क्त ।) ज्ञानम् ॥

कलिङ्गमः, पुं, (कलिना आश्रितो मुनः प्राक्पाथि-
वादिवत् मध्यपदसोपः ।) विभीतकलः । इत्य-
मरः । २ । ४ । ५८ । वयडा इति भाषा ॥ (अस्य
पर्यायो यथा भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे । १ भागे ।
“विभीतकलिङ्गः स्यान्नाक्षः कर्षणस्तु सः ।
कलिङ्गो भूतवासस्तथा कलियुगान्तयः” ॥

विशेषविवरणस्य विभीतकशब्दे ज्ञेयम् ॥
कलिन्दः, पुं, (कलिं ददाति द्यति वा खच्चु समु च ।)
विभीतकलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विभीतक-
शब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ॥) सूर्यः । पर्वत-
विशेषः । यस्मात् यमुना निर्गता । इति कालि-
न्दीशब्दव्युत्पत्तौ भरतः ॥ (यथा रघुः ६ । ४८ ।

“कलिन्दकन्या मथुरां गतापि
गङ्गोर्मिसंसक्तजलेव भाति” ॥)
कलिन्दकन्या, स्त्री, (कलिन्दस्य पर्वतविशेषस्य कन्या
तदुत्पन्नत्वात् ।) यमुनानदी । इति राजनिर्घण्टः ॥
((“कलिन्दकन्यामथुरां गतापि
गङ्गोर्मिसंसक्तजलेव भाति” ॥

इति रघुः । ६ । ४८ ॥)
कलिन्दगन्दिनी, स्त्री, (कलिन्दं नन्दयति । कलिन्द +
नन्द + णिच् + डीप् च ।) कलिन्दस्य गन्दिनी वा ।)
यमुनानदी । इति शब्दरत्नावली ॥

कलिप्रियः, पुं, (कलिः कलहः प्रियो यस्य ।) नारद-
सुनिः । यथा । “कलिप्रियस्य प्रियशिष्यवर्गः” ।
इति रघुः ॥ (कलेः प्रियः । दुष्टप्रकृतिकः ।) वा-
नरः । इति शब्दरत्नावली ॥

कलिमारकः, पुं, (कलीनां कलिकानां माला यत्र ।
लस्य रः कप् संज्ञायां कन् वा । यद्वा कलिना
खदेहस्यकण्टकाघातदुःखेन मारयतीति । कलि
+ मृ + णिच् + एवञ् ।) कलिकारकः । इत्यमर-
टीकायां रमानाथः । २ । ४ । ४८ ॥

कलिमाणकः, पुं, (कलीनां माला यत्र । कप् कलिना
मारयति वा रस्य लः ।) कलिकारकः । इति
खामी इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कलिमाल्यः, पुं, (कलीनां माल्यं यत्र ।) पूतिकरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥